

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story <b>מקרא-key:</b>	<b>מימרא-statement</b> † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
קשיא לכולהו									ז			
לא קשיא:									!			
למאן דאמר משום שמחה - עיקר שמחה חד יומא הוא.									!		◇	
למאן דאמר משום טירחא - עיקר טירחא חד יומא הוא.									!		◇	
למאן דאמר משום ביטול פריה ורביה - לחד יומא לא משהי איניש נפשיה.									!		◇	
ודאין מערבין שמחה בשמחה מנלן?									^		◇	
דכתיב (מלכים א' ח') ויעש שלמה בעת ההיא את החג וכל ישראל עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל מצרים לפני ה' אלהינו שבעת ימים ושבעת ימים ארבעה עשר יום. ואם איתא דמערבין שמחה בשמחה - איבעי ליה למינטר עד החג. ומיעבד שבעה להכא ולהכא.									!		◇	
ודלמא: מינטר - לא נטרינן, והיכא דאתרמי - עבדינן									ז			
איבעי ליה לשירי פורתא.									!			
שירי בנין בית המקדש לא משיירינן									ז			
איבעי ליה לשירי באמה כליא עורב.									!			
אמה כליא עורב צורך בנין הבית הוא									ז			
אלא, מדמייתר קרא מכדי כתיב ארבעה עשר יום שבעת ימים ושבעת ימים למה ליה? שמע מינה: הגי לחוד, והגי לחוד.									!		◇	
אותה שנה לא עשו ישראל את יום הכפורים, והיו דואגים ואומרים: שמה נתחייבו שונאיהן של ישראל כלייה, יצתה בת קול ואמרה להם: כולכם מזומנין לחיי העולם הבא.	רבי פרנך אמר רבי יוחנן:								■		◇	
מאי דרוש?									^			
אמרו: קל וחומר ומה משכן שאין קדושתו עולם, וקרבתו יחיד - דוחה שבת, דאיסור סקילה, מקדש, דקדושתו עולם, וקרבתו צבור, ויום הכפורים דענוש כרת - לא כל שכן?									!		◇	
אלא אמאי היו דואגים?									ז		◇	
התם - צורך גבוה, הכא - צורך הדיוט.									!		◇	
הכא נמי, מיעבד - ליעבדו, מיכל לא ניכלו ולא לישתן									ז			
אין שמחה בלא אכילה ושתיה.									!			
ומשכן דדחי שבת מנלן?									^		◇	
אילימא מדכתיב (במדבר ז') ביום הראשון וביום השביעי									!			
דלמא שביעי לקרבנות									ז			
אמר קרא (במדבר ז') ביום עשתי עשר יום, מה יום כולו רצוף - אף עשתי עשר כולן רצופין.	רב נחמן בר יצחק:								!			
ודלמא ימים הראויין									ז			
כתיב קרא אחרינא: (במדבר ז') ביום שנים עשר יום, מה יום כולו רצוף - אף שנים עשר יום כולן רצופין.									!		◇	
ודלמא הכא נמי: ימים הראויין									ז			
אם כן, תרי קראי למה ליה?									!			
ומקדש דדוחה יום הכפורים מנלן?									^		◇	
אילימא מדכתיב ארבעה עשר יום									!			
ודלמא ימים הראויין?									ז			

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מובאה של פיסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה- <b>story</b> key-מקרא:	<b>מימרא-statement</b> ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
גמר יום יום מהתם.												!	◇	ט.		
יצתה בת קול ואמרה להם: כולכם מזומנין לחיי העולם הבא.													■	◇	ט.	
ומנלן דאחיל להו													^	◇	ט.	
(מלכים א' ח') ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל הטובה אשר עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו. לאהליהם - שהלכו ומצאו נשיהם בטהרה, שמחים - שנהנו מזיו השכינה, וטובי לב - שכל אחד ואחד נתעברה אשתו בבן זכר, על כל הטובה - שיצתה בת קול ואמרה להם: כולכם מזומנין לחיי העולם הבא.	דתני תחליפא:												!	◇	ט.	
לדוד עבדו ולישראל עמו													■	◇	ט.	
בשלמא לישראל עמו - דאחיל להו עון יום הכפורים, אלא לדוד עבדו מאי היא?													;	◇	ט.	
בשעה שביקש שלמה להכניס ארון למקדש דבקו שערים זה לזה, אמר שלמה עשרים וארבע רגנות ולא נענה. פתח ואמר: (תהלים כ"ד) שאו שערים ראשיכם וגו' ולא נענה. כיון שאמר (דברי הימים ב' ה') ה' אלהים אל תשב פני משיחך זכרה לחסדי דוד עבדך - מיד נענה. באותה שעה נהפכו פני שונאי דוד כשולי קדירה וידעו הכל שמחל לו הקדוש ברוך הוא על אותו עון.	רב יהודה אמר רב:												!	◇	ט.	
רבי יונתן בן עסמי ורבי יהודה בן גרים תנו פרשת נדרים בי רבי שמעון בן יוחי, איפטור מיניה באורתא. לצפרא הדור וקא מפטרי מיניה														○	◇	ט.
ולאו איפטריהו מיני באורתא?	אמר להו: רבי שמעון בן יוחי												;	◇	ט.	
למדתנו רבינו, תלמיד שנפטר מרבו ולן באותה העיר - צריך ליפטר ממנו פעם אחרת, שנאמר ביום השמיני שלח את העם ויברכו את המלך וכתוב (דברי הימים ב' ד') וביום עשרים ושלושה לחדש השביעי שלח את העם אלא מכאן לתלמיד הנפטר מרבו ולן באותה העיר - צריך ליפטר ממנו פעם אחרת.	אמרו ליה: רבי יונתן בן עסמי ורבי יהודה בן גרים												!	◇	ט.	
אמר ליה לבריה: בני אדם הללו אנשים של צורה הם, זיל גביהון דליברכוך.													○	◇	ט.	
אזל, אשכחינהו דקא רמו קראי אהדדי													○	◇	ט.	
כתיב (משלי ד') פלס מעגל רגלך וכל דרכיך יכנו, וכתוב (משלי ה') ארח חיים פן תפסק													;	◇	ט.	
לא קשיא: כאן - במצוה שאפשר לעשותה על ידי אחרים, כאן - במצוה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים.													!	◇	ט.	
הדר יתבי וקא מבעי להו:													○	◇	ט.	
כתיב (משלי ג') יקרה היא מפנינים וכל חפצוך לא ישוו בה, הא חפצי שמים - ישוו בה, וכתוב (משלי ה') וכל חפצים לא ישוו בה - דאפילו חפצי שמים לא ישוו בה.													;	◇	ט.	
כאן במצוה שאפשר לעשותה על ידי אחרים, כאן - במצוה שאי אפשר לעשותה על ידי אחרים.													!	◇	ט.	
מאי בעית הכא?	אמרו ליה: רבי יונתן בן עסמי ורבי יהודה בן גרים												○	◇	ט.	
אמר להו: דאמר לי אבא: זיל גבייהו דליברכוך.													○	◇	ט.	
יהא רעוא דתורע ולא תחצד, תעייל ולא תיפוק, תיפוק ולא תעייל, ליחרוב ביתך וליתוב אושפיוך, לבלבל פתורך, ולא תחזי שתא חדתא.	אמרו ליה: רבי יונתן בן עסמי ורבי יהודה בן גרים												■	◇	ט.	
כי אתא לגבי אבוה, אמר ליה: לא מבעיא דברוכי לא בירכן - אבל צעורי צעורן.													○	◇	ט.	
אמר ליה: מאי אמרו לך? הכי והכי אמרו לי.													○	◇	ט.	
הנך כולהו ברכתא נינהו	אמר ליה: רבי שמעון בן יוחי												○	◇	ט.	
תורע ולא תחצד - תוליד בנים ולא ימותו.													■	◇	ט.	
תעייל ולא תיפוק - תעייל כלתא ולא לימותו בנך דליפקון.													■	◇	ט.	
תיפוק ולא תעייל - תוליד בנתא ולא ימותו גובריהו וליהדרו לותיך.													■	◇	ט.	
ליחרוב ביתך וליתוב אושפיוך - דהאי עלמא אושפיוך וההיא עלמא ביתא, דכתיב (תהלים מ"ט) קרבם בתימו לעולם אל תקרי קרבם אלא קברם.													■	◇	ט.	
לבלבל פתורך - בבני ובנתא													■	◇	ט.	

<b>disputants-חולקים</b> ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- <b>central point for summary and review</b> < מיבאה של פיסקה קודמת- <b>insertion of an earlier segment</b> O מעשה-story	<b>מימרא-statement</b> † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer <b>ראיה-proof</b>
<b>מקרא-key:</b>	

מועד קטן-משקין בית השלחין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ולא תיחזי שתא חדתא - דלא תמות אנתך ולא תנסב אינתתא אחריתי.		■	○										◇
רבי שמעון בן חלפתא אפטר מיניה דרב, אמר ליה לבריה: זיל לגביה דליברכך.												○	◇
יהא רעוא דלא תבייש ולא תתבייש.	אמר ליה: [רב]											○	◇
אתא גבי אבוה. אמר ליה: מאי אמר לך? - אמר ליה: מילין בעלמא הוא דאמר לי.												○	◇
ברכך ברכתא דברכך קודשא בריך הוא לישראל ותנא בה, דכתיב (יואל ב') ואכלתם אכול ושבוע והללתם וגו' ולא יבשו עמי לעולם וידעתם כי בקרב ישראל אני וגו' ולא יבשו עמי לעולם.	אמר ליה: [רבי שמעון בן חלפתא]											○	◇
ועושה אשה תכשיטה.													■
אלו הן תכשיטי נשים: כוחלת, ופוקסת, ומעבירה שרק על פניה	תנו רבנן:												■
מעברת סרק על פניה של מטה.	ואיכא דאמרי:												■
דביתהו דרב חסדא מקשטא באנפי כלתה.													○
יחיב רב הונא בר חיננא קמיה דרב חסדא, ויחיב וקאמר:													■
האלהים אפילו אמן, ואפילו אימא דאימן, ואפילו עומדת על קברה. דאמרי אינשי: בת שיתין כבת שית,	אמר ליה: [רב חסדא]												■
לא תסוד.	רבי יהודה:												■
אשה לא תסוד, מפני שניוויל הוא לה.	תניא, רבי יהודה:												■
בסיד שיכולה לקפלו במועד שטופלתו במועד, שאף על פי שמצירה היא עכשיו - שמחה היא לאחר זמן.	ומודה רבי יהודה:												■
ומי אית ליה לרבי יהודה האי סברא?													‡
נפרעין מהן מפני שמצר.	והתנן, רבי יהודה:												‡
אף על פי שמצר עכשיו - שמח הוא לאחר זמן	אמרו לו:												‡
הנח להלכות מועד, דכולהו מצר עכשיו ושמח לאחר זמן נינהו.	רב נחמן בר יצחק:												!
נכרי לענין פרעון לעולם מצר.	רבינא:												!
בנות ישראל שהגיעו לפירקן ולא הגיעו לנישום, עניות - טופלות אותן בסיד, עשירות - טופלות אותן בסולת, בנות מלכים - בשמן המור, שנאמר (אסתר ב') ששה חדשים בשמן המר.	רב יהודה:												■
מאי שמן המור?													^
סטכת.	רב הונא בר חייא:												!
שמן זית שלא הביא שלישי.	רב ירמיה בר אמי:												!
אנפיקינון - שמן זית שלא הביא שלישי.	תניא, רבי יהודה												■
ולמה סכין אותו													^
שמשיר את השער ומעדן את הבשר.													!
רב ביבי הוה ליה ברתא, טפלה אבר אבר, שקל בה ארבע מאה זוזי. הוה ההוא נכרי בשבבותיה דהוה ליה ברתא, טפלה בחד זמנא - ומתה. אמר: קטלא ביבי לברתי.													○
רב ביבי דשתי שיכרא - בעיין בנתיה טפלא, אנן דלא שתינן שיכרא - לא בעיין בנתין טפלא.	רב נחמן:												■